

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010231
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814010231.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom 2. septembra 2015 prejednal odvolanie podané obžalovanou E. Z. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/112/2014 zo dňa 16. apríla 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej E. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím bola obžalovaná E. Z. uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Za tento prečin jej bol podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s tým, že na výkon trestu odňatia slobody bola podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná. Písomným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 1.7.2015, odvolanie odôvodnila. Odvolanie podala len proti výroku o treste. Prostredníctvom obhajcu uviedla, že s výrokom o treste sa nestotožňuje. Vzhľadom na všetky skutočnosti a okolnosti považuje uložený trest za neprimeraný. Ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, sa priznala ešte v deň jeho spáchania. Skutok úprimne oľutovala a takéto vyhlásenie urobila aj na hlavnom pojednávaní dňa 16.4.2015. Jej vyhlásenie o vine okresný súd prijal. Na dosiahnutie účelu trestu nepovažuje za potrebné a ani za primerané, aby jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Má záujem na tom, aby i naďalej viedla slušný a bezúhonný život. V jej prípade sú splnené podmienky na uloženie trestu povinnej práce. Nie je invalidná, ani dlhodobo práceneschopná. Stará sa o ťažko chorého rozvedeného manžela. Je v jej fyzických schopnostiach realizovať a vykonať trest povinnej práce do jedného roka od nariadenia výkonu trestu. Podľa odvolateľky sú u nej splnené podmienky na uloženie podmienečného trestu na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, nakoľko boli vydokladované jej príjmy, resp. príjmy celej jej rodiny. Ďalej dôvodila tým, že nepodmienečný trest odňatia slobody by zasiahol do integrity celej rodiny, hoci sú rómskou rodinou, žijú usporiadaným život. Okrem ťažko chorého rozvedeného manžela, stará sa aj o tri deti a vnučku, ktorej je zároveň opatrovníčkou. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že jej uloží trest povinnej práce v dolnej polovici zákonom stanovenej sadzby.

K odvolaniu obžalovanej sa písomne vyjadril prokurátor. Uviedol, že s námietkou obžalovanej, že jej bol uložený neprimerane prísny trest, sa nestotožňuje. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku logickým a presvedčivým spôsobom uviedol skutočnosti, ktoré bránia uloženiu iného trestu než je trest odňatia slobody. Osobné a rodinné pomery obžalovanej, na ktoré v odvolaní poukazuje, boli zohľadnené pri výmere trestu. Prokurátor uviedol, že trest uložený prvostupňovým súdom akceptuje len s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaná poskytuje starostlivosť viacerým osobám a sama má zdravotné problémy. Inak prichádzalo u nej do úvahy uloženie trestu v hornej polovici zákonného rozpätia. Tiež uviedol, že

ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák. nedáva rodine založeným páchatelom trestných činov žiadnu imunitu, len od súdu požaduje, aby pri rozhodovaní o treste predmetné skutočnosti zvažil a vysporiadal sa s nimi. Na záver navrhol odvolanie obžalovanej postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná E. Z. sa na určený termín verejného zasadnutia neustanovila. Svoju neprítomnosť písomným podaním zo dňa 26.8.2015 ospravedlnila. Zároveň oznámila, že súhlasí s tým, aby sa verejné zasadnutie o jej odvolaní vykonalo v jej neprítomnosti. Po splnení zákonom požadovaných podmienok krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej E. Z.. Prítomná obhajkyňa obžalovanej uviedla, že trvá na dôvodoch písomne podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Prokurátor uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu je správne a zákonné, a preto navrhol odvolanie obžalovanej postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako i správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý výrok o treste, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, zodpovedá stavu vecí a zákonu. Trest, tak ako bol obžalovanej uložený súdom prvého stupňa, je v súlade so zákonom a odvolací súd ho považuje za primeraný, zákonný a spravodlivý. Okresný súd trest, ktorý obžalovanej uložil odôvodnil vyčerpávajúcím a dostatočným spôsobom, a preto v podrobnostiach odvolací súd na tieto dôvody napadnutého rozsudku poukazuje s tým, že si ich v plnom rozsahu osvojuje. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto odvolací súd považuje za nadbytočné opakovať vo vlastnom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa vo vzťahu k uloženému druhu a výmere trestu. V predmetnej trestnej veci súd prvého stupňa neponechal odvolaciemu súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by musel odvolací súd na základe odvolania obžalovanej riešiť.

V súvislosti s účelom trestu považuje krajský súd za nutné, a to aj vzhľadom na odvolacie námietky obžalovanej, túto upozorniť na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu.

Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a

generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Ďalším ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu, je § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jej nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, t.j. či ide o prečin, zločin, resp. obzvlášť závažný zločin, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Podľa zistenia krajského súdu prvostupňový súd postupoval v súlade s vyššie uvedenými zásadami a rozhodol správne, keď obžalovanej E. Z. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Odvolacie výhrady obžalovanej prednesené prostredníctvom obhajcu krajský súd neakceptoval.

Obžalovaná tak ako v konaní pred súdom prvého stupňa, tak i v odvolacom konaní sa domáhala uloženia miernejšieho trestu. Tvrdila, že trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený vo výmere 6 mesiacov je neprimerane prísny. V tejto súvislosti poukázala na svoje osobné a rodinné pomery. Podľa nej na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebné, a ani primerané, aby jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Účel trestu bude u nej splnený i trestom povinnej práce, ktorý žiadala uložiť v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého výroku o treste zistil, že odvolacie argumenty obžalovanej nie sú takej sily a váhy, aby mali za následok zmenu napadnutého výroku o treste. Treba uviesť, že prvostupňový súd v predloženej veci dôsledne postupoval podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a hodnotil dôkazy týkajúce sa výroku o treste na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne. Jeho zistenia i záver sú správne a zákonné. Odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že obžalovaná sama na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V predloženej veci nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení. V žiadnom prípade nemožno súhlasiť s odvolateľkou, že uložený trest je neprimerane prísny a tiež, že nespĺňa požiadavky spravodlivosti. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, najmä na strane 3 veľmi podrobne, zrozumiteľne a presvedčivo sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, na ktoré obžalovaná poukázala vo svojom odvolaní a na základe ktorých sa dožadovala uloženia miernejšieho trestu. Správne vyhodnotil existenciu poľahčujúcich i príťažujúcich okolností tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaná E. Z. má v odpise registra trestov celkom 11 záznamov, z toho 8 záznamov pre majetkovú trestnú činnosť. Správne okresný súd v tejto súvislosti poukázal i na tú skutočnosť, že od spáchania trestného činu ju neodradila ani tá skutočnosť, že jej plynula skúšobná doba podmienečného odsúdenia z trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/58/2013, a neodradila ju ani tá skutočnosť, že už v minulosti bola pre majetkovú trestnú činnosť odsúdená a bol jej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Účel trestu u obžalovanej E. Z. môže byť naplnený iba uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uloženie iného trestu u obžalovanej neprichádzalo

do úvahy, z dôvodov na ktoré poukázal prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Tieto dôvody sú zrozumiteľné, logické a vyčerpávajúce a krajský súd sa s týmito bez výhrad stotožňuje.

Stavu vecí a zákonu zodpovedá i zaradenie obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže odvolanie obžalovanej E. Z. bolo nedôvodné, krajský súd toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.